

OKAMŽIK NABYTÍ PRÁVNÍ MOCI POKUTY V BLOKOVÉM ŘÍZENÍ

PAVEL VETEŠNÍK

Metropolitní univerzita Praha, Česká republika

Abstract in original language

Příspěvek, který nese název „Okamžik nabytí právní moci pokuty v blokovém řízení“, podrobně popisuje blokové řízení a jeho podmínky s ohledem na právní teorii a praxi, ale i s ohledem na soudní judikaturu. Důraz bude kladen zejména na okamžik nabytí právní moci pokuty v blokovém řízení, který soudní judikatura spojuje až s podpisem obviněného z přestupku na pokutovém bloku. Příspěvek se bude dále věnovat vystavení pokutového bloku, zákonným náležitostem pokutového bloku a souhlasu obviněného se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení.

Key words in original language

Blokové řízení, pokuta, vydání rozhodnutí, právní moc, souhlas obviněného.

Abstract

This contribution, which is called The Moment of Coming into Legal Force of the Fixed Penalty in an Administrative Delict in detail describes the fixed penalty in an administrative delict and its conditions with regard to legal theory and practice, but also with regard to the case law. Emphasis will be placed on an instant entry into force of the fixed penalty which the judicial case law connects with the signature of the person accused of an offense on the penalty ticket. The contribution will also continue with issuing penalty ticket, legal formalities of penalty ticket and consent of the accused with the reliable detection of an offense and with its discussing in the administrative delict.

Key words

Administrative delict, fixed penalty, issue of decision, legal force, consent of the accused

Blokové řízení, které je v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o přestupcích"), upraveno v ustanoveních § 84 až § 86, je specifickým druhem řízení o přestupcích. V takovém blokovém řízení lze přestupek projednat uložením pokuty, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva

a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit¹. Výsledkem blokového řízení je uložení pokuty a vydání pokutového bloku pachateli přestupku. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Podle § 85 odst. 3 zákona o přestupcích převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí podpisem.

První podmínkou vydání rozhodnutí v blokovém řízení je spolehlivé zjištění přestupku. Nejvyšší správní soud k této podmínce uvedl: „..., že by ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku posuzovat a bylo by tak potřeba provádět ve věci dokazování. To by probíhalo v „běžném“ správním řízení. Zahájení takového správního řízení o přestupku je tedy fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit, byť je zahajováno správním orgánem, neboť právě této osobě je dáno na výběr, zda využije svého práva na to, aby spáchání přestupku bylo správním orgánem prokazováno a aby bylo řádně prováděno skutkové i právní hodnocení jejího jednání.“². Ačkoliv je tedy blokové řízení zahajováno pouze ze strany správního orgánu, spolehlivé zjištění přestupku je v dispozici osoby podezřelé ze spáchání přestupku. Pokud tato osoba požaduje, aby o přestupku bylo rozhodnuto v „klasickém“ řízení o přestupku, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní, blokové řízení nelze provést.

Další podmínkou vydání rozhodnutí v blokovém řízení je ochota osoby, která se měla přestupku dopustit, pokutu zaplatit. Ze zaplacení pokuty tak můžeme dovodit nejenom ochotu pachatele pokutu uhradit, ale zároveň i jeho souhlas s tím, že přestupek je spolehlivě zjištěn a věc může být projednána v blokovém řízení. Tento názor částečně potvrzuje také Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí, kde se vyjádřil tak, že „...není rozhodné, do jaké míry se přestupce ztotožnil s názorem, že se skutečně dopustil přestupku, tj. jakou míru vnitřní mentální distance či akceptace dosáhl ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu. Směrodatné je pouze to, jakým způsobem tento svůj případný nesouhlas projevil navenek, tj. zda tak učinil kvalifikovaně. Z hlediska zákonné úpravy pak představuje jedinou relevantní možnost docílit standardního správního řízení odmítnutí uloženou blokovou pokutu zaplatit, ...“³. Výkladem a contrario by

---

¹ § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003, ASPI ID: JUD190062CZ.

³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2008, čj. 2 As 47/2008 – 32, ASPI ID: JUD141230CZ.

bylo možné dovodit, že v případě, kdy je bloková pokuta zaplacená, podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení byly splněny a souhlas pachatele přestupku s blokovým řízením vyjádřený jeho podpisem na pokutovém bloku tak, jak vyžaduje současná judikatura, by již nebylo zapotřebí.

Třetí a poslední podmínkou vydání rozhodnutí v blokovém řízení je skutečnost, že k vyřízení věci nepostačuje domluva. Jedná se o právně neformální způsob řešení přestupku spočívající v upozornění na závadné (protiprávní) jednání, kdy s ohledem na všechny okolnosti spáchání konkrétního přestupku a jeho závažnost je takové vyřízení přestupku dostatečné k nápravě pachatele⁴.

Blokové řízení je řízením o přestupku *sui generis*, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), nestanoví-li procesní ustanovení zákona o přestupcích jinak⁵, se na blokové řízení použije, pokud to povaha takového řízení nevyklučuje⁶. Průběh blokového řízení je veden ústní formou a představuje tak výjimku z obecné zásady písemnosti správního řízení podle § 15 odst. 1 správního řádu. Výsledkem blokového řízení je vydání rozhodnutí, kterým se pachatel přestupku ukládá povinnost zaplatit pokutu. Jak uvedl ve svém rozhodnutí Nejvyšší správní soud, "... uložení pokuty v blokovém řízení představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku. Jde tedy o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu."⁷ Jedná se tak o rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu. Pokud pachatel přestupku zaplatí pokutu na místě v hotovosti, je mu vydán blok na pokutu. Nemůže-li však pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty.

Je však otázkou, v jakém okamžiku nabývá rozhodnutí v blokovém řízení právní moci. Obecně můžeme konstatovat, že rozhodnutí nabývá právní moci ve smyslu § 73 odst. 1 správního řádu okamžikem jeho oznámení, pokud se již nelze proti němu odvolat. Vzhledem ke skutečnosti, že podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích se proti

---

⁴ Srov. JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, 408 s.

⁵ § 51 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁶ Srov. VETEŠNÍK, P., Specifické druhy řízení o přestupku, sborník z konference Správní trestání, Praha: Metropolitní univerzita Praha, o.p.s., 2010, ISBN 978-80-86855-59-2.

⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003, ASPI ID: JUD190062CZ.

uložení pokuty v blokovém řízení nelze odvolat, nabývá rozhodnutí v blokovém řízení právní moci jeho oznámením účastníku řízení ústním vyhlášením⁸. Ústní vyhlášení, pokud má výše uvedené účinky oznámení, se tak považuje za vydání rozhodnutí. Jak uvedl ve svém rozhodnutí Nejvyšší správní soud, "...blokové řízení je svou povahou řízením specifickým, zkráceným, zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení se svým výsledkem – uložením pokuty."⁹. Jsem proto toho názoru, že v případě blokového řízení okamžik vydání rozhodnutí a okamžik jeho oznámení spadají v jeden. Jak vyplývá z ustanovení § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, je přestupek projednán uložením pokuty v blokovém řízení. Blokové řízení je tedy ukončeno, pokud bylo za splnění zákonem stanovených podmínek projednáno a obviněnému bylo rozhodnutí o přestupku oznámeno. S ohledem na právní jistotu obviněného z přestupku lze však konstatovat, že za okamžik právní moci rozhodnutí v blokovém řízení a tím i okamžik ukončení blokového řízení lze po zaplacení pokuty v hotovosti považovat vydání pokutového bloku a jeho předání obviněnému (dílu B pokutového bloku). V případě vydání bloku na pokutu na místě nezaplacenou stanovuje zákon o přestupcích podmínku potvrzení převzetí tohoto bloku pachatelem přestupku.

S tímto tvrzením však v jednom ze svých rozhodnutí nesouhlasil Nejvyšší správní soud když uvedl, že "... vědom si zvláštností tohoto typu zkráceného řízení a se zřetelem ke shora citovaným právním závěrům, nepřisvědčil stanovisku krajského soudu, že by bylo možné na projednání věci v blokovém řízení bez dalšího aplikovat ustanovení o ústním jednání a uzavřít, že je rozhodnutí o uložení blokové pokuty vydáno jeho ústním vyhlášením již v okamžik projevení souhlasu obviněného s projednáním věci v tomto typu řízení, resp. s uložením pokuty v určité výši, a že vystavení bloku představuje toliko jeho potvrzení, popř. písemné vyhotovení, jak konstatoval žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti."¹⁰. V tomto rozhodnutí šel Nejvyšší správní soud ještě dál, když uvedl, že "... okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění

---

⁸ § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, čj. 3 As 58/2007, ASPI ID: JUD106786CZ.

¹⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010, ASPI ID: JUD192300CZ.

podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích "... Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty.". Nejvyšší správní soud tak zde konstatuje, že podpis pachatele přestupku na pokutovém bloku je podstatnou náležitostí každého blokového řízení a nerozlišuje zde, zda se jedná o pokutu na místě zaplacenou nebo nezaplacenou. Z toho lze dovodit, že samotné zaplacení pokuty neznamena, že pachatel přestupku považuje přestupek za spolehlivě zjištěný a souhlasí s jeho projednáním v blokovém řízení. Pachatel přestupku proto musí souhlasit nejen s výší pokuty a jejím zaplacením, ale musí také souhlasit s tím, že přestupek je spolehlivě zjištěn a nakonec se samotným blokovým řízením. Tuto skutečnost, dle názoru Nejvyššího správního soudu, však nelze dovodit jiným způsobem než podpisem pachatele přestupku na pokutovém bloku.

S tímto názorem se však neztotožňuje ani Ministerstvo vnitra a financí, ale i odborná veřejnost. Zaplatí-li pachatel přestupku pokutu na místě v hotovosti, je mu vydán blok na pokutu, aniž by zákon o přestupcích stanovoval podmínku podpisu pachatele přestupku na pokutovém bloku. Na předtiscích pokutových bloků je pouze uvedeno, že pachatel přestupku potvrzuje převzetí dílu B pokutového bloku. Stejného názoru jsou i autoři článku "Několik poznámek k přezkumu blokových pokut uložených za dopravní přestupky": „Podepsání bloku na pokutu na místě zaplacenou pachatelem není podmínkou pro projednání přestupku v blokovém řízení. Zákon o přestupcích hovoří výslovně o spolehlivě zjištěném skutkovém stavu věci a ochotě pokutu zaplatit. Osoba nepodepisuje, že s něčím souhlasí. Souhlas je zde vyjádřen ochotou zaplatit, nikoli podepsáním bloku. Pokud tedy osoba obviněná z přestupku blokovou pokutu zaplatila, přestože samotný blok nepodepsala, vyjádřila tak tím i svůj souhlas s projednáním věci v blokovém řízení. Samotné nepodepsání bloku, v případě zaplacení pokuty, nelze vykládat jako vyjádření nesouhlasu. Lze konstatovat, že procesní hlediska nemohou převážit hlediska materiální, tedy skutkový stav věci a fakt, že pokuta byla zaplacená.“¹¹.

Je na místě zmínit, že od roku 1993 do roku 2005 vydávalo Ministerstvo financí pokutové bloky na pokutu na místě zaplacenou, které neobsahovaly kolonku podpis přestupce. Od roku 2006 jsou vydávány tyto pokutové bloky již s kolonkou podpis přestupce, a to aniž by došlo ke změně příslušných ustanovení zákona o přestupcích. Jak vyplývá z pokynu Ministerstva financí, "K významné změně

---

¹¹ FIALA, Z., OTTOVÁ, L.: Několik poznámek k přezkumu blokových pokut uložených za dopravní přestupky. Policista č. 1/2011. Praha: Tiskárna Ministerstva vnitra, s. p. o. 2011, s. XII příloha.

obsahu bloků na pokuty ukládané v blokovém řízení jak podle zákona o přestupcích, tak podle zákona o správě daní a poplatků došlo zejména u hodnotových pokutových bloků. U těchto pokutových bloků byly především provedeny takové úpravy, které zvyšují právní jistotu přestupce při uložení pokuty. Zapracované změny však neměly za následek doplnění povinných náležitostí rozhodnutí stanovených zákonem o přestupcích a o správě daní a poplatků, jelikož tyto náležitosti pokutové bloky obsahovaly a obsahují... Pokutové bloky, které byly vydány do roku 2006, tzn. pokutové bloky roku výroby 1993 – 2005 nejsou neplatné a jejich případné použití při uložení blokové pokuty nemá za následek neplatnost takového rozhodnutí."¹². Podle názoru Ministerstva financí tak podpis pachatele přestupku na pokutovém bloku lze považovat za vyjádření jeho souhlasu s tím, že přestupek popsáný v pokutovém bloku spáchal, a zároveň za jednoznačné vyjádření ochoty pokutu zaplatit. Tato skutečnost tak byla jedním z důvodů, proč byla kolonka „podpis přestupce“ začleněna do tiskopisu bloků na místě zaplacených.

S výše uvedeným problémem má spojitost zodpovězení otázky, zda rozhodnutí v blokovém řízení je vydáváno v písemné podobě prostřednictvím pokutových bloků vydávaných Ministerstvem financí, či nikoliv. Domnívám se, že rozhodnutí v blokovém řízení nemá písemnou podobu. Správní řád odlišuje rozhodnutí a písemné vyhotovení rozhodnutí. Pokutové bloky jsou dle mého názoru spíše potvrzením o ústně vydaném rozhodnutí. Samotný pokutový blok však rozhodnutím podle § 67 odst. 1 správního řádu dle mého názoru není. Zákon o přestupcích stanoví obsahové náležitosti pokutového bloku v ustanovení § 85 odst. 4, kdy pověřené osoby, oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení, jsou povinny na pokutových blocích vyznačit, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Ze subsidiárního použití správního řádu by měl pokutový blok obsahovat i další náležitosti stanovené v § 69 odst. 1 správního řádu (otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby) a v § 68 odst. 5 správního řádu (poučení o odvolání respektive o nemožnosti podat odvolání).

Jiného názoru, tedy že vlastní pokutový blok je rozhodnutím, je Nejvyšší správní soud v tomto článku několikrát použitým rozhodnutím, když "Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85

---

¹² Pokyn č. D – 310, k provádění fyzické likvidace přísně zúčtovatelných tiskopisů – pokutových bloků vydávaných v letech 1993 – 2005, Finanční zpravodaj č. 3-4, str. 42.

odst. 1 tohoto zákona rozhodnutí vydané v blokovém řízení, jež je formálně vydáno vystavením bloku, jsou-li pro to splněny podmínky, musí obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, a další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona."¹³. Tento názor Nejvyššího správního soudu však není ojedinělý, když jiný senát v případě posuzování obnovy blokového řízení uvedl, že "Podle § 62 odst. 1 správního řádu připadá v úvahu obnova "řízení ukončeného rozhodnutím, které je v právní moci". Přistoupí-li Nejvyšší správní soud na tezi, podle níž lze pokutový blok považovat za správní rozhodnutí, je na místě konstatovat, že řízením ve smyslu citovaného ustanovení může být pouze řízení blokové."¹⁴.

S tímto názorem se ztotožňuje ve svém rozhodnutí i Nejvyšší soud, ačkoliv se v posuzovaném rozhodnutí zejména zabýval, zda rozhodnutí v blokovém řízení je vykonatelným exekučním titulem, když uvádí, že "... rozhodnutí v blokovém řízení (bloky k ukládání pokut, včetně bloků na pokutu na místě nezaplacenou) mohou (a musí) být vydána jen formou bloků k ukládání pokut (pokutových bloků) obsahujících z hlediska formy takové údaje, které jsou, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými, uvedeny na blocích pro tyto účely vydávaných ministerstvem financí České republiky. Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných, údajů pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí. ... Nejvyšší soud České republiky z uvedených důvodů dospěl k závěru, že rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona."¹⁵.

Můj příspěvek byl motivován správní žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, proti hlavnímu městu Praze, jehož jsem zaměstnancem. Nezákonnost rozhodnutí v blokovém řízení byla žalobcem spatřována v tom, že blokové řízení neproběhlo v souladu se zákonem o přestupcích, konkrétně, že s takovým řízením nevyjádřil souhlas, čímž byl zásadně zkrácen na svých právech. Tuto skutečnost žalobce dokazuje tím, že

---

¹³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010, ASPI ID: JUD192300CZ.

¹⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, čj. 3 As 58/2007, ASPI ID: JUD106786CZ.

¹⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, čj. 21 Cdo 775/2000, ASPI ID: JUD22750CZ.

nepodepsal blok na pokutu na místě zaplacenou, a proto rozhodnutí v blokovém řízení nenabýlo právní moci. Ačkoliv byl v žalovaném případě přestupek spolehlivě zjištěn, obviněný z přestupku souhlasil s jeho projednáním v blokovém řízení a zaplatil i uloženou pokutu, tak po vydání pokutového bloku a převzetí dílu B pokutového bloku odmítl toto převzetí potvrdit svým podpisem na dílu A pokutového bloku. V žalobě tak zpochybňuje nejenom spáchání přestupku, ale i samotné zaplacení pokuty, z čehož vyplývá, že uloženou pokutu musel zaplatit strážník městské policie, který pokutu ukládal.

K věrohodnosti svědectví strážníka, který pokutu ukládal, lze snad pouze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu: "K osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jímž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil. Nebyla proto shledána důvodnou námitka stěžovatele, že správní orgány i krajský soud vycházely v dané věci z "trojjediného zdroje", jímž bylo "Oznámení přestupku", úřední záznam a svědecká výpověď téhož policisty. Ostatně s ohledem na povahu věci se jiný v úvahu přicházející důkaz nenabízí."¹⁶

Závěrem konstatuji, že po projednání přestupku v blokovém řízení, za splnění podmínek dle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, a pokud rozhodnutí bylo obviněnému z přestupku oznámeno ústním vyhlášením, je okamžik nabytí právní moci rozhodnutí v blokovém řízení, v případě pokuty zaplacené na místě v hotovosti, zaplacení pokuty a vydání pokutového bloku a předání dílu B pachateli přestupku, aniž by toto převzetí bylo pachatelem přestupku potvrzeno podpisem na dílu A pokutového bloku. V případě pokuty na místě nezaplacené je okamžik nabytí právní moci rozhodnutí v blokovém řízení, vydání pokutového bloku a předání dílu B pachateli přestupku, který převzetí tohoto bloku svým podpisem potvrdí na dílu A.

Zákonným řešením výše uvedeného problému tak může být přijetí novely zákona o přestupcích (sněmovní tisk č. 776/0), která výslovně stanovuje, že "Pachatel přestupku svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení potvrdí na pokutovém bloku podpisem.", aniž by dělala rozdíl, zda se jedná o pokutu zaplacenou na místě nebo nezaplacenou. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu, změna byla navržena "... v zájmu právní jistoty a pro vyloučení možnosti

---

¹⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007, ASPI ID: JUD103238CZ.

pozdějšího bezdůvodného zpochybnování projednání přestupku v blokovém řízení ..."17.

Literature:

- FIALA, Z., OTTOVÁ, L.: Několik poznámek k přezkumu blokových pokut uložených za dopravní přestupky. Policista č. 1/2011. Praha: Tiskárna Ministerstva vnitra, s. p. o. 2011, s. XII příloha, ISSN 1211-7943.
- JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P.: Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 534, ISBN 978-80-7400-355-4.
- VETEŠNÍK, P. Specifické druhy řízení o přestupku, sborník z konference Správní trestání, Praha: Metropolitní univerzita Praha, o.p.s., 2010. ISBN 978-80-86855-59-2.

Contact – email

vetesnik@mup.cz

---

¹⁷ [Http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=6&CT=776&CT1=0](http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=6&CT=776&CT1=0).